

Bjærhning: Det gjør mig forsaavidt ondt, at Justitsministeren er gaaet, som det Punkt; jeg hovedsagelig vil berøre, er det eneste, han har gjort Indsigelse imod. Det er Forslaget under Nr. 65 til § 36. Justitsministeren meente, at her vilde det være rigtigt at opretholde Lovforslagets Bestemmelse, at det skulde være Justitsministeren, der skulde afgjøre, hvorledes der skulde anordnes med Hensyn til Bygninger; hvori en stor Mængde Mennesker kunde komme tilstede. Vædringsforslaget gaaer ud paa, at det skal være Amtmanden, der har Afgjørelsen heraf. Til at afgjøre Forhold af den Natur forekommer det mig, at den er nærmest, der er nærmest til at kunne kjende Forholdene; om det saa skulde være, ved eget Eftersyn. Ingen Meddelelse kan i Forhold af den Natur, hvorfra den saa end hentes, være saa afgjørende som det, man kan see selv. Derfor forekommer det mig, at der er ingen Steder, hvor Amtmandens Afgjørelse kan passe bedre end her. Den høitærede Justitsminister meente, at Justitsministeren — jeg mener ikke den nærværende, men Justitsministrene i Almindelighed — skulde have Rilder, hvorfra han kunde indhente Oplysninger, disse Sager betræffende, bedre end Amtmanden. Det er Noget, som er mig aldeles uforstaaeligt; jeg kan ikke tænke mig nogen Rilde, Brandpolitiet vedkommende, som ikke Amtmanden maa kunne benytte; og vi have her blot med Brandpolitiet at gjøre, ikke med Brandvæsenet. Jeg kan ikke indsee, at Noget kan bedre end Amtmanden undersøge Forholdene og afgjøre dem, saa jeg skulde meget tilraade at fastholde Udtrykket „Amtmanden“. Jeg troer heller ikke, saavidt jeg forstod Ministerens Udtalelser, at det var Noget, som han lagde overordentlig Vægt paa. Naar den sibste ærede Taler har understøttet til en vis Grad, at man i det paagjældende Tilfælde skulde henvende sig til $\frac{1}{3}$ af Communens Indbyggere eller den meest beskattede Deel deraf, saa kunde, dersom det, som communal Foranstaltning var anordnet, at under visse Forhold samtlige Communens stemmeberettigede Indvaanere kunde møde og tage Beslutning, dette Forhold maaskee ogsaa med Rette være et af dem, som var overgivet dertil; men nu er engang Communens Bestyrelse anordnet paa en

anden Maade, gennem en Repræsentation, og da vil det ved en saadan fideordnet Bestemmelse i en enkelt Lov efter min Formening være urigtigt at kalde paa Communens Indbyggere til Afgjørelsen, istedetfor at gaae den Vej, som nu er lovlig, nemlig at see Communen i dens Repræsentation. Jeg skal aldeles ikke gaae ind paa Spørgsmaalet i sig selv, men gjerne indrømme, at hvor en Commune er lille, kan det være, at den hele Organisation med Repræsentation er uegnet; thi en Repræsentation er kun en Tilnærmelse til Heelheden, og det er bedre at holde sig til Heelheden, end til Tilnærmelsen; men dette kan efter min Mening ikke ligge for paa en hensigtsmæssig Maade i en Lov som denne. Det Naturligste er, at vi, saalænge vi have Communerne organiserede med Repræsentantkaber og ikke anderledes, holde os til dem. — Jeg skulde tage mig den Frihed at opfordre den ærede Forslagsstiller, til at tage Forslaget under Nr. 63 tilbage, ikke fordi jeg skulde have Noget imod at stemme for det; men fordi han selv har gjort opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget nu fremtræder, er den oprindelige Hensigt med Vædringsforslaget væsentlig naaet, og maaskee endnu bedre. Den ærede Forslagsstiller har stillet Forslaget for at fyldestgjøre den Forpligtelse, han har paataget sig, men idet han nu tager det tilbage, har han fyldestgjort sin Forpligtelse; thi er der Noget, der holder det fast, staaer det til ham at optage det. Ved at den ærede Forslagsstiller nu tager Forslaget tilbage kommer vi paa en tydelig Maade til at lære hans egen Dom om Sagen, som vil være meget ledende og har været meget ledende for os. Hvad § 36 angaaer, er det Bestemmelser, der i sig ere mindre betydelige. At Spande ved Albebrande paa Landet er det vigtigste Rekvizit, det vigtigste Redskab, som Slukningsmiddel, holder jeg mig overbevist om, langt vigtigere end Sprøiter, men da der ganske vist, som man siger, er Spande nok, saa vil jeg ønske, at man istedetfor at formindste Antallet, sletter Betegnelsen „Brandspande“ ud, saa at det blot heed „Spande“, saa at Enhver, naar det undersøges, om Redskaberne ere tilstede, maa vise, at han har en betydelig Mængde gode, store og rummelige Spande. — Hvor en stor Befolkning boer sammen i Kjøbstæderne,